

Dolf van Eendenburg heet nu 'coördinator tuin'.

In het Vredespaleis komen en werken elke dag vele mensen, maar er is maar één iemand die er ook woont, al ruim dertig jaar: de tuinman.

WONEN EN TUINIEREN IN HET VREDESPALEIS

Tekst **Herman Jansen** Fotografie **Frank Jansen**

Hoe word je in vredesnaam tuinman van het Vredespaleis? Daar heb je écht een kruiwagen voor nodig, denk je al snel. Maar dat was in 1987 niet aan de orde, toen Dolf van Eendenburg (Poeldijk, 1955) solliciteerde op de vacature 'Tuinbaas gezocht voor een landgoed in Den Haag'. De jonge Dolf had gewoon de juiste opleidingen en cursussen gevolgd. "Ik werkte op een grote, oude begraafplaats in Vlaardingen, maar een echt landgoed was altijd al mijn ideaal," vertelt de nog fitte hoofdpersoon.

Dat landgoed bleek het Vredespaleis (1913) van de Carnegie Stichting, vernoemd naar oprichter Andrew Carnegie. "In het begin zag het er natuurlijk fabelachtig uit. Je kwam in een paleis te werken, maar het was voor mij en mijn vrouw Tineke, die zwanger was, allemaal nieuw. Er zaten toen ook bewakingsdiensten en nachtdiensten aan vast. Wij woonden met drie gezinnen op het terrein." Het echtpaar Van Eendenburg zit er nog steeds. Als enigen. Eng? Allesbehalve. "Na 9/11 werd de beveiliging en controle uiteraard opgeschroefd."

Zetel

Het Vredespaleis is de zetel van het Permanent Hof van Arbitrage, het Internationaal Gerechtshof van de Verenigde Naties, de Haagse Academie voor Internationaal Recht, de Bibliotheek van het Vredespaleis en de Carnegie Stichting, eigenaar en beheerder van het gebouw. Er werken soms honderden juristen, maar er is maar één tuinbaas. Die sinds kort 'coördinator tuin' heet en

samenwerkt met vier collega's en vrijwilligers. De helft van de tuin is nog origineel. Van Eendenburg vertelt enthousiast over de Engelse ontwerper. "Thomas Mawson baseerde de tuin op de Engelse stijl arts and crafts: terug naar handwerk en kunst, als tegenpool van de industrialisatie. Daar hebben wij nog steeds last van, want wij moeten nog heel veel werk met

zijn, en dan kunnen ze hier met arbiters, rechters, juristen en tolken aan de slag. In die moeilijke sfeer zullen die mensen weleens naar buiten gaan voor een frisse neus, bedacht Mawson. 's Zomer is het hier een paradijselijk gebeuren, kun je alles rustig laten bezinken. Alles in het Vredespaleis is symmetrisch. je ziet gelijkheid links en rechts, en dan voel je: hier kan ik mijn verhaal kwijt."

"Ongemerkt zijn al die dingen ook in de tuin verweven. De assen en de lanen brengen de vrede de wereld in." Welke beroemdheden liepen al in de tuin? "Je kunt het zo gek niet noemen. Het koningshuis, Bono, Anouk, de paus, de Daila Lama, Arafat. En Gorbatsjov, die heb ik weleens zowat aangereden met de tractor."

Flora en fauna

Genoeg vrede, wat groeit en leeft hier allemaal? Van Eendenburg: "In de tuin is als hoofdzaak het rosarium geplant. Er is een grote vijver met waterlelies en goudkarpers. Aan de overkant heb je het gebied dat overgaat in bos, gemarkeerd door de vasteplantenborder. Er zijn veel vossen, en elk jaar weer een reetje. We hebben het hele vogelpakket, van slechtvalken en uilen tot het ijsvogeltje. De Haagse Beek loopt door de tuin en die neemt ook bunzings en zo mee. Er worden ook vaak katten over de muur gegooid. En ik heb twee varkens."

Tot slot: heeft de tuinbaas zelf ook een tuin? "Nee, het huis gaat eigenlijk op in de grote tuin en het tuinschuurtje is het Vredespaleis."

www.vredespaleis.nl

'De assen en
de lanen
brengen
de vrede
de wereld in'

de hand verrichten, omdat we veel trappetjes en kleinschalige dingetjes in de tuin hebben. Je kunt hier geen grote maaimachine inzetten of een bladblazer."

De tuinploeg doet met regelmaat rondleidingen. "Juist omdat wij zo'n leuk verhaal hebben. Want die tuin is niet zomaar ontworpen. Mawson heeft er goed over nagedacht: veel water, weinig schaduw. En: wie zijn de gebruikers die hier komen? Op z'n tuilmans gezegd: die landen moeten het eerst eens zijn dat ze het oneens